

DECIZIE

10 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președinte completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Tatiana Vieru, Iurie Bejenaru
Galina Stratulat, Svetlana Novac

examinînd recursul declarat de către reprezentantul societății cu răspundere limitată „Bercut”, directorul Zubrițchi Vladimir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de către societatea cu răspundere limitată „Bercut” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La data de 07.08.2012 SRL „Bercut” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL „Bercut” a indicat că, activitatea SRL „Bercut” este stopată din anul 2006 din motivul retragerii ilegale a licenței pentru activitatea de învățămînt de către organele de stat al Republicii Moldova. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a admis cererea firmei SRL „Bercut” și a emis o hotărîre privind încălcarea art. 1 din protocolul 1 al Convenției Europene.

Astfel, subdiviziunile firmei SRL „Bercut” amplasate pe str. Armenească, 45 și în orașul Strășeni, str. Unirii, 9, nu au fost închise, pentru că firma nu și-a închis activitatea, s-a stopat și informația prezentată în organul fiscal despre subdiviziunile sale.

De asemenea, sînt eronate concluziile deciziei nr. 1382/2A privind neajustarea veniturilor, întocmirea neconformă a declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit, majorarea pierderilor fiscale pentru perioada 2009 și neînregistrarea ca contribuabil al TVA la efectuarea livrărilor impozabile într-o perioadă de 12 luni consecutive în sumă ce depășește 300000 lei. În baza încheierii de judecată din 23.01.2009 familiei Donu i-a fost transmis în contul achitării datoriei în sumă de 300000 lei imobilul firmei SRL „Bercut”, situat în

orașul Strășeni, str. Unirii, 9. Aceasta tranzacție a fost interpretată de către IFS mun. Chișinău, ca livrări de mărfuri impozabile atribuite la art. 112 alin (1) Cod fiscal, însă aceasta declarație nu se atribuie la cazul dat.

Pe parcursul perioadei de activitate 01.02.2008-01.02.2009, reclamanta SRL „Bercut” a calculat venituri doar în sumă de 24081,10 lei. Alte livrări de mărfuri s-au servicii nu au fost făcute. Din aceste motive firma nu s-a eschivat intenționat de la înregistrarea în calitate de plătitor de TVA.

Reclamanta SRL „Bercut” a solicitat recunoașterea ilegală a refuzului IFS mun. Chișinău, anularea deciziei nr. 1382/2A din 04.05.2012, precum și anularea parțială a a deciziei IFS mun. Chișinău nr. 1382/2A din 04.05.2012, și anume în partea referitoare la: încasarea la buget a 6812 lei TVA, încasarea la buget a 2484 lei pentru neachitarea în termen a TVA; aplicarea pentru încălcările legislației a 9815 lei - amenda pentru diminuarea venitului impozabil pentru perioada 2008-2010; aplicarea pentru încălcările legislației a 6812 lei - amenda pentru eschivarea de la calcul și plata a TVA în sumă de 6812 lei; aplicarea pentru încălcările legislației a 4087 lei - amenda pentru neînregistrarea în calitate de plătitor de TVA; aplicarea pentru încălcările legislației a 4000 lei - amenda pentru prezentarea informației neveridice despre sediul sau despre schimbarea sediului contribuabilului.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 27.02.2013 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocînd netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, reprezentantul SRL “Bercut”, directorul Zubrițchi Vladimir, la data de 29.03.2013. în termen legal a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii.

În motivarea amplă a recursului, reprezentantul recurente SRL “Bercut” a indicat în esență că, de către prima instanță au fost aplicate greșit normele de drept material, manifestată prin neaplicarea legii care urma să fie aplicată, prin aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată, precum și prin interpretarea eronată a legii.

În acest context, a indicat că, prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 23.01.2009 a fost confirmată tranzacția de împăcare, încheiată între familia Donu și recurenta SRL “Bercut”, prin care ultima i-a transmis familiei Donu în contul datoriei în sumă de 300000 lei imobilul situat în orașul Strășeni, str. Unirii, 9.

Prima instanță în mod eronat a calificat resecpiva tranzacție ca livrări de mărfuri impozabile conform art. 112 alin. (1) Cod fiscal.

Reprezentantul recurente SRL “Bercut” a mai indicat că, pe parcursul perioadei 01.02.2008-01.02.2009 au fost calculate venituri în sumă de 24081,10 lei. Prin urmare, recurenta SRL “Bercut” nu s-a eschivat de la înregistrarea în calitate de plătitor de TVA.

Conform art. II alin. (8) din Legea nr. 155 din 05.07.2012, termenul de declarare a recursului împotriva hotărîrilor pronunțate în primă instanță de către curțile de apel și împotriva deciziilor instanțelor de apel pronunțate pînă la

intrarea în vigoare a prezentei legi este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei motivate.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul SRL „Eleronteh” declarat în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Astfel, din actele și lucrările pricinii în ședința de judecată s-a stabilit că, în baza controlului fiscal la fața locului prin metoda verificării totale, efectuat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind respectarea legislației fiscale de către SRL “Bercut” pentru perioada de activitate 01.01.2008-29.02.2012 a fost emis actul de control nr. 5-652013 din 06.04.2012 și decizia nr. 1382/2A din 04.05.2012 cu privire la sancționarea recurente SRL “Bercut”, (f.d.13-18).

Astfel că, prin decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 1382/2A din 04.05.2012 au fost indicate următoarele încălcări de către recurenta SRL „Bercut” și anume: prezentarea informației neveridice despre sediul subdiviziunilor sale din orașul Strășeni, str. Unirii, 9 și din mun. Chișinău, str. Armeneasca, 45; neajustarea veniturilor în suma de 50020 lei, rezultată din înstrăinarea clădirii din orașul Strășeni, str. Unirii, 9 în perioada anului 2009; întocmirea neconformă a declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit pentru perioada 2009-2010. Astfel, ca rezultat al încălcărilor menționate, SRL „Bercut” a contribuit la majorarea pierderilor fiscale pentru perioada anului 2009 cu suma de 14142 lei și la diminuarea venitului impozabil cu suma de 65434 lei inclusiv anul 2008 - 12328 lei, 2009 - 47104 lei, 2010 - 6002 lei.

Totodată, s-a indicat încălcarea privind neînregistrarea ca contribuabil al TVA la efectuarea livrărilor impozabile într-o perioadă de 12 luni consecutive în sumă ce depășește 300000 lei. Depășirea plafonului de peste 322485 lei a fost înregistrată în ianuarie 2009. Fapt care a atras după sine la necalcularea și neachitarea TVA în sumă de 6812 lei de la prestarea serviciilor de locațiune în sumă de 40871 lei pentru perioada februarie-septembrie 2009, (f.d.17-18).

La data de 21.06.2012, recurenta SRL „Bercut” a adresat o cerere prealabilă intimatului Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, prin care a solicitat anularea deciziei a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1382/2A din 04.05.2012, (f.d.19-21, 23).

Prin decizia nr. 164 din 17.07.2012, intimatul Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a informat recurenta SRL „Bercut” despre respingerea

argumentelor acesteia din urmă, cu menținerea anularea deciziei a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1382/2A din 04.05.2012, (f.d.24-25).

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 23.01.2009, emisă în cadrul cauzei civile la cererea lui Leonid Donu, Liudmila Donu și Serghei Donu către SRL „Bercut” cu privire la încasarea datoriei, a fost confirmată tranzacția de împăcare între părți și s-a dispus transmiterea în proprietate către Leonid Donu, Liudmila Donu și Serghei Donu imobilul situat în orașul Strășeni, str. Unirii, 9, iar aceștia se refuză de la încasarea datoriei de la SRL „Bercut” în mărime de 300000 lei și a penalității în mărime de 857700 lei, (f.d.58-59).

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) lit. b) Cod fiscal, contribuabilul are obligația să se pună la evidență la organul fiscal în a cărui rază își are sediul stabilit în documentele de constituire (înregistrare), să prezinte informațiile inițiale și să comunice modificările ulterioare cu privire la sediul său, sediul subdiviziunilor sale structurale.

Iar, conform dispoziției art. 5 pct. 29) Cod fiscal, subdiviziunea reprezintă unitatea structurală a întreprinderii, instituției organizației (filială, reprezentanță, sucursală secție, magazin, depozit etc), situată în afara locului ei de reședință de bază, care exercită unele din atribuțiile acesteia.

În acest context, instanța de recurs reține concluzia primei instanțe în favoarea încălcării comise de către recurenta SRL „Bercut” referitor la prezentarea informației neveridice despre sediul subdiviziunilor din orașul Strășeni, str. Unirii, 9 și din mun. Chișinău, str. Armeneasca, 45.

Or, argumentele recurente SRL „Bercut” privind sistarea activității subdiviziunii nu și-au găsit confirmare la materialele cauzei.

Conform art. 93 pct. 3) Cod fiscal, prin livrare de mărfuri se înțelege transmitere a dreptului de proprietate asupra mărfurilor prin comercializarea lor, schimb, transmitere gratuită, transmitere cu plată parțială, achitarea salariului în expresie naturală, prin alte plăți în expresie naturală, prin comercializarea mărfurilor gajate în numele debitorului gajist, prin transmiterea mărfurilor în baza contractului de leasing financiar; transmitere a mărfurilor de către comitent comisionarului, de către comisionar cumpărătorului, de către furnizor comisionarului și de către comisionar comitentului în cadrul realizării contractului de comision.

Iar, potrivit art. 93 pct. 6) Cod fiscal, livrare impozabilă – livrare de mărfuri, livrare (prestare) de servicii, cu excepția celor scutite de TVA, efectuate de către subiectul impozabil în procesul activității de întreprinzător.

Potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) din Codul Fiscal, legislația fiscală se compune din Codul Fiscal și din alte acte normative adoptate în conformitate cu acesta.

Conform pct. 1) al Instrucțiunii privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 294 din 17.03.1997, în cazul înstrăinării activelor cu transmiterea dreptului de proprietate, urmează a fi eliberat document primar cu regim special.

În temeiul dispoziției art. 112 alin. (1) Cod fiscal (în redacția legii în vigoare în 2009), subiectul care desfășoară activitate de întreprinzător, este obligat să se înregistreze ca contribuabil al TVA dacă el, într-o perioadă de 12 luni consecutive, a efectuat livrări de mărfuri, servicii în sumă ce depășește 300000 lei. Subiectul este obligat să înștiințeze oficial Serviciul Fiscal de Stat, completând formularul respectiv, și să se înregistreze nu mai târziu de ultima zi a lunii în care a avut loc depășirea.

Reieșind din normele legale sus-indicate, instanța de recurs remarcă soluția instanței de fond privind obligativitatea eliberării a unui document primar cu regim special de către recurenta SRL „Bercut” în legătură cu contractul de tranzacție din 23.01.2009, prin care s-a convenit transmiterea în proprietatea lui Leonid Donu, Liudmila Donu și Serghei Donu imobilul situat în orașul Strășeni, str. Unirii, 9, în contul încasării datoriei datoriei de la recurenta SRL „Bercut” în mărime de 300000 lei și a penalității în mărime de 857700 lei. Prin urmare, respectiva tranzacție este considerată drept livrarea impozabilă.

Se rețin a fi contrare normelor legale argumentele reprezentantului recurente privind neatribuirea tranzacției, ca fiind livrări de mărfuri impozabile.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (2) Cod fiscal, proprietatea pe care se calculează uzura este proprietatea materială reflectată în bilanțul contabil al contribuabilului în conformitate cu legislația și folosită în activitatea de întreprinzător.

Conform pct. 3) din Regulamentul privind evidența și calcularea uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 289 din 14.03.2007, obiectul calculării uzurii sînt mijloacele fixe folosite, (aflate în exploatare) în activitatea de întreprinzător și supuse uzurii.

În această ordine de idei, prima instanță corect a reținut încălcarea comisă de către recurenta SRL „Bercut” în legătură cu deducerea uzurii calculate din mijloacele fixe.

În împrejurările enunțate se reține a fi legală și întemeiată soluția primei instanțe cu privire la respingerea acțiunii, rezultată din justa aplicare a normelor de drept material, procedural, dovedirea circumstanțelor considerate de prima instanță ca fiind stabilite, precum și constatarea circumstanțelor importante pentru examinarea pricinii.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de către reprezentantul recurente sînt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 444, 445 alin. (1) lit. a), 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către reprezentantul societății cu răspundere limitată „Bercut”, directorul Zubrițchi Vladimir.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de către societatea cu răspundere limitată „Bercut” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Tatiana Vieru

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

Svetlana Novac